

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 343/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Jiřího Fica, L., zastúpeného advokátom JUDr. M. O., S. N. V., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 17/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jiřího Fica o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2004 doručená sťažnosť Jiřího Fica (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 17/04.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 18. novembra 2003 podal Okresnému súdu Spišská Nová Ves žalobu o ochranu osobnosti, ktorý žalobu z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpil 28. novembra 2003 okresnému súdu, ktorý napriek jeho urgenciám vo veci nekoná.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu vo veci konať a aby mu bolo za prietahy spôsobené okresným súdom priznané primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd zistil, že žaloba sťažovateľa bola postúpená okresnému súdu 16. januára 2004, ktorý následne 27. augusta 2004 vydal uznesenie, ktorým vyzval sťažovateľa na odstránenie väd návrhu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 17/04 v konaní o návrhu na ochranu osobnosti, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch.

Podľa sťažovateľa postupom okresného súdu v namietanom konaní sp. zn. 13 C 17/04 je porušované jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

Postup okresného súdu v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 17/04 od doručenia žaloby sťažovateľa (16. január 2004) do dňa doručenia sťažnosti ústavnému súdu (4. augusta 2004) nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd vo veci koná, uznesením z 27. augusta 2004 vyzval sťažovateľa na odstránenie väd podanej žaloby (§ 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), pretože pre nedostatky sťažovateľom podanej žaloby nemohol v konaní pokračovať.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd sťažnosť odmietol, z tohto dôvodu sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2004